

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Waarvan het tegenbeeld, de Doop, ons nu ook behoudt, niet die eene aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die eene vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus.

1 PETRUS 3 : 21.

No. 21.

1 November 1907.

12de Jaargang.

HOE EEN PROFEET TE TOETSEN.

Gedurende de dagen van het oude Israël, gaf God aan Zijn volk, door Zijn profeet en wetgever Mozes, een kenmerk waaraan zij konden onderzoeken en vaststellen of een profeet waar of valsch was. Het was dit:

„Zoo gij dan in uw hart zoudt mogen zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de Heere gesproken heeft? Wanneer die profeet in den naam des Heeren zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de Heere niet gesproken heeft, door trotschheid heeft die profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vreezen”. Deut. 18 : 21, 22.

Volgens dezen standaard kunnen de menschen allen, die voorgeven profeten te zijn, beproeven. In een vers aan de genoemden voorafgegaan, deelt de Heere ons mede, dat een profeet die het zal ondernemen dingen in Zijn naam te spreken, maar die niet door Hem gebozen is om dat te doen, sterven zal. Maar wanneer een profeet geïnspireerd en gemachtigd is van God en in Zijn naam spreekt, dan zullen ook allen tot wie het woord gesproken wordt, maar er geen gehoor aan geven en het gehoorzamen, onder veroordeeling liggen voor hun ongehoof en verzuim.

Mozes, Israël verzoekende hun afgoderij en zonde te verlaten en den eenigen waren en levenden God te dienen, beloofde hun vrede, voorspoed en alle soorten van zegeningen, als zij zijn woord gehoor wilden geven en zich bekeeren. Maar als zij voortgingen in hunne zonden en ongerechtigheden, zou ziekte, gevangenschap en groote droefheid hun deel zijn. Hij profeteerde het volgende:

„De Heere zal u, mitsgaders uwen koning, dien gij over u zult gesteld hebben, doen gaan tot een volk, dat gij niet gekend hebt, noch uwe vaderen; en aldaar zult gij dienen andere goden, hout en steen. En gij zult zijn tot eenen schrik, tot een spreekwoord, en tot een spotrede, onder al de volken, waarheen u de Heere leiden zal, Deut. 28 : 36, 37.

Alle lezers van den Bijbel weten hoe Israël naar Babylon in gevangenschap gevoerd is en gedwongen werd heidensche goden van hout en steen te dienen. Aldus werd de profetie van Mozes vervuld.

Laat ons nu dezelfde proef nemen met Jesaja en zijn profetische macht onderzoeken. Over den Zaligmaker sprekende zegt hij:

„Ik, de Heere, heb u geroepen in gerechtigheid, en ik zal u bij uwe hand grijpen; en ik zal u behoeden, en ik zal u geven tot een Verbond des volks, tot een Licht der Heidenen; om te openen de blinde oogen; om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten.” Jes. 42 : 6, 7.

Volgens Bijbelsche tijdrekening sprak Jesaja deze woorden 700 jaren voor Christus; en omtrent 60 jaren na Christus sprak de Apostel Petrus aldus over de vervulling dezer Profetie:

„Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in het vleesch, maar levend gemaakt door den Geest. In denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water”. I Petrus 3 : 18—20.

Zoодоende bevestigde Petrus niet alleen, dat Jesaja een waar profeet was, maar brengt tevens op den voorgrond het feit, dat Jesaja het Goddelijk beginsel verstond, dat de Heiligen der Laatste Dagen liefhebben en weten waar te zijn, n. l. „Zaligheid voor de dooden”; en tevens in ruime mate een begrip had van de onmetelijke genade en groote liefde die God heeft voor al zijn kinderen, en dat door onzen Zaligmaker er zelfs hoop is aan de andere zijde van het graf.

Wij hebben nu geen gelegenheid om meer oude profetieën te onderzoeken, maar laat ons dezen profeten-toetssteen aan den grooten profeet der laatste dagen, Joseph Smith, gebruiken. Gedurende veel vervolging en moeilijkheden, door hem zelf en de Kerk, welke de Heere door hem had opgericht, ondervonden, profeteerde Joseph het volgende.

„Geen onheilige hand kan den voortgang van het werk des Heeren stoppen; vervolging moge woeden, het gepeupel zich vereenigen, legers te zamen komen, laster onteeren; maar de waarheid van God zal stoutmoedig voortgaan, grootsch en onafhankelijk, totdat het tot ieder werelddeel zal doorgedrongen zijn, ieder klimaat bezocht, over ieder

land gegaan en in ieder oor geklonken zal hebben. Totdat de doeleinden van God bereikt zullen zijn en de groote Jehova zal zeggen, dat het werk gedaan is”.

Deze profetie is en wordt nog steeds vervuld. Vervolging heeft gewoed sedert de oprichting van de Kerk des Heeren, zooals allen, bekend met de geschiedenis van het „Mormonisme” zullen weten. Het gepeupel heeft zich vereenigd en zonder oorzaak den Profeet en Patriarch ter dood gebracht, en vele ware en onschuldige Heiligen, op een schandelijke manier.

In 1857 luisterde President Buchanan naar valsche en kwade berichten omtrent de Heiligen der Laatste Dagen en zond een leger naar Utah, om een opstand te onderdrukken, die niet bestond. Toen zij in het land van Zion aankwamen, vonden de leiders van het leger alles in vrede en rust, en de zaak is heden in de geschiedenis opgeteekend als „de mislag van President Buchanan”. Lasteraars en leugenachtige personen hebben hunne beste krachten aangewend in het uitspreken en publiceeren van valsche mededeelingen omtrent de Heilige der Laatste Dagen, zoodat in bijna ieder dorpje van het geheele Christendom veel kwaad van hun gesproken is. Maar niettegenstaande dit alles, gaat het werk van God gestadig en onafgebroken voort en blijft voortgaan, totdat allen het Evangelie zullen gehoord hebben, ondanks al de macht en sluwheid die de booze en zijn bedriegelijke dienstknechten mogen aanwenden, om den voortgang tegen te gaan.

Het kenmerk, in het begin van dit artikel aangehaald, kan toegepast worden op den profeet Joseph Smith. Iedere uitspraak door hem gedaan in den naam des Heeren, kan den toets doorstaan. Hij was inderdaad een ware profeet van God gezonden en niemand kan ongestraft zijn boodschap verwerpen.

J. WELCH PHILLIPS. (*Mill. Star.*)

CORRESPONDENTIE.

Van Apostel Heber J. Grant, vorige President der Europeesche Zending, hebben wij eenen brief ontvangen waarin hij schrijft:

„Het verblijdt mij den goeden vooruitgang van het werk in Holland en België te vernemen. Ik gevoel zeker dat de Zendelingen aldaar een groot werk zullen verrichten, en bewijs leveren van de heiligheid hunner roeping. Ik besef, dat er veel te doen is. Het doet mij genoeg te hooren dat een geest van onderzoek merkbaar is onder het volk, en ik hoop dat U allen veel succes zult genieten in het verkondigen van de boodschap aan de oprechten van harte. Doet mijne hartelijke groeten aan de Zendelingen en Heiligen, met beste wenschen voor hun voorspoed en succes in het verkondigen van de Evangelieboodschap in de Nederlanden.”

HET KONINKRIJK GODS.

Een correspondent richtte de volgende vraag tot ons: „Wat is het Koninkrijk Gods? Is het op aarde ten volle opgericht?”

Een voldoende antwoord op deze vraag is gegeven in het formeel schrijven van het eerste Presidentschap der Kerk, gepubliceerd in het Kerstmis-*News* van 1903. Daar is het aangetoond, dat toen Christus op aarde zou komen, Zijn voorlooper verklaarde dat het „Koninkrijk des Hemels” nabij was. Onmiddellijk riepen de vijanden van den Dooper uit, dat er verraad tegen het keizerlijke Rome was. En toch was er geen verraad in het levenswerk des Zaligmakers. Het maakte betere burgers van hen die in Hem geloofden en Hij leerde hen aan den Keizer te geven wat des Keizers was, en aan God die dingen, welke God toebehooren. Op dezelfde manier heeft de herstelling van het Evangelie in deze dagen wederom de boodschap gebracht: „Het Koninkrijk der hemelen is nabij.”

En wederom zijn er velen die „verraad” uitroepen. Doch „de Kerk en het Koninkrijk van God”, als op het oogenblik op aarde bestaande, is slechts een kerkelijke organisatie. Het is afzonderlijk en van den Staat gescheiden. Het bemoeit zich niet met de wetsbekrachtiging van den Staat. De rechtbanken zijn geheel kerkelijk. De rechtspraken zijn alleen in kerkelijke zaken; en het kan geen andere straf geven als de kerkelijke ban of het ontzeggen van het lidmaatschap.

De Schriften voorspellen nochtans een tijd, wanneer Goddelijke heerschappij op aarde de oppermacht zal hebben; wanneer de regeering der aarde de regeering van God zal zijn. Christus zal dien tijd persoonlijk als Koning regeeren; en dan zal het Koninkrijk van God inderdaad gevestigd zijn. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen is maar een voorbereiding tot dien grooten dag. Zij is daarom het geestelijk „Koninkrijk der Hemelen”; inwendig den invloed en macht dragende, die den weg moeten openen voor de vervulling van de profetiën aangaande de algemeene heerschappij van den Zoon van God.

„Preeken, verhandelingen en bewijsgronden van predikers en schrijvers in de Kerk aangaande het Koninkrijk van God, dat eenmaal zijn zal, moeten niet verstaan worden als in betrekking tot het tegenwoordige. Als zij zoo voorgesteld worden, dat het den schijn verkrijgt dat de heerschappij, welke komende is, nu gebruikt wordt, dan is die aanspraak onjuist, onverschillig door wien gezegd, omdat het in tegenstrijd is met de Goddelijke openbaring aan de Kerk. Zoodanige meeningen, wanneer zij in de weegschaal gedaan worden, wegen niet op tegen het woord en gebod van den Almachtigen God”.

In het kort dan, wij kunnen zeggen dat het Koninkrijk van God de georganiseerde regeering is, tot het bestuur van tijdelijke zoowel

als geestelijke dingen, en God is daarover Koning. Maar dat Koninkrijk is nog niet ten volle op aarde gevestigd. De Kerk van Christus is een voorlooper, een voorbereidende regeering, een geestelijk „Koninkrijk der Hemelen”, alleen in geestelijke dingen heerschappij hebbende. Als Christus zal komen om te regeeren en te heerschen, dan zal Zijn Koninkrijk in volheid gevestigd zijn.

Juw. Instr.

KANAÄNIETISCHE AFGODEN.

„Baälim en Astharoth geheeten. De voornaamste godheid van Baäl, de Zonnegod, oorsprong en drager van het natuurlijke leven. De Fenicische Baäl was het meest vermaard. Hij had een tempel te Tyrus, waarin geen beeld van den God was, maar twee zuilen, een van goud en een van smaragd. Dit was de Baäl van Isebel. De priesters dienden hun God door wierook en bloedige wapendansen. Voorts komen in het O. T. voor: *Baäl-Berith* die een tempel had te Sichem, (Richt. VIII : 33) beschermheer der bondgenootschappen; *Baäl-Zebub*, die de zwermen van vliegen verwekt, waarzeggende God te Ekron (2 Kon. 1 : 2); *Baäl-Peor*, dezelfde als *Kamos*, afgod der Moabieten voor wien Salomo op den Olijfberg een hoogte stichtte. Hij was een krijgsgod en werd met maaltijden en offers geëerd, waarbij de grootste wellust heerschte.

Als vrouwelijke hoofdgodheid eerden de Kanaänieten: *Astarte*, de maangodin, het vrouwelijk natuurbeginsel. We lezen in het O. T. van de Sidonische *Astarte*, voor wie Achab een tempel bouwde te Samarië (I Kon. XVI : 32). Ezechiël spreekt (VIII : 14) van den dienst van *Thammuz*. Zijne feesten waren eigenlijk treurfeesten die overgingen in vreugdefeesten over het versterven en herleven van de natuur.

De Filistijnsche afgoden waren *Dagon* en *Atergatis*, beiden afgebeeld met het lichaam van een visch en een menschenhoofd en handen. De eerste, de mannelijke, is symbool van het water, die tempels had te Gaza en te Asdod. De tweede, de vrouwelijke godheid, beeld van de vruchtbaar makende kracht van het water, had een tempel te Karnaim”.

Bijbelsch Handboek en Concordantie.

Daar Israël herhaaldelijk de afgoden hunner naburen diende, komen namen van afgoden enz. vaak in den Bijbel voor en bovenstaande verklaringen kunnen den lezer tot nut zijn.

De weg naar den hemel is opwaarts. Niemand kan dien weg bewandelen zonder inspanning. Men komt niet door toeval in den hemel.

IMPR. ERA.

TREUR NIET OVER WAT GE NIET VERHELPEN KUNT.

„Te schreien over gemorste melk helpt niet”. Het helpt niet te klagen over wat onvermijdelijk en onherroepelijk is. Doe uw best, en als ge iets naar uw beste weten hebt gedaan, treur dan niet over het onvolkomene dat er aan kleeft. Wees niet bezorgd. Als gij het goede doet of hebt gedaan, tracht dan de verantwoordelijkheid en zorg voor uw leven op te dragen aan Hem, die u het leven gaf; weet uzelf in nauwe verwantschap met Hem, die u alleen volkomen kent, beter dan gij uzelf kent en zelfs aan uw besten vriend bekend zijt. Want Hij heeft u gemaakt en niet wij onszelven. Erken dat Gods invloed werkt in alles wat gij hebt gedaan, hetzij het naar de wereld gesproken slaagde of niet slaagde. Er is een macht over alles; zij brengt het goede voort uit het kwade, orde uit wanorde, zij houdt niet op van te scheppen en te herscheppen. Eenmaal heeft het geklonken: „er zij licht” en nog klinkt dat voortdurend.

Leer wachten, geduldig. Eenige oplossing van 's levens raadsel zult ge vinden, de groote vragen zullen niet geheel, maar toch ten deele voor u worden beantwoord, en ge zult u een overtuiging verwerven, een plan zult ge zien waar ge vroeger slechts een verwarrende reeks gebeurtenissen kondt ontdekken. Leer wachten, geduldig, leer vertrouwen op Hem, die alles ten beste leidt. Er is geen ander middel voor die rusteloosheid, die koortsige angst en afmattende onrust, die zenuwoverspanning en gedruktheid. Open dan de oogen voor het licht dat geschapen werd op Zijn bevel en dwing uzelf tot gehoorzaamheid en onderwerping aan Hem. Laat uw hart rustig zijn binnen in u, en geloof in God. Geloof en gehoorzaam.

GOEDE RAAD.

AANGEKOMEN.

---

21 Oct. — Ouderling Joseph H. Carstensen van Salt Lake City, Utah. Hij is aangewezen in de Groninger Conferentie te arbeiden.

Ouderling John H. Teeples van Goshen, Idaho. Hij is geroepen, in de Rotterdamsche Conferentie te arbeiden.

DE ZENDING IN ANDERE LANDEN.

Het verslag van de Engelsche Zending voor de maand September tcoont aan, dat er 262 Zendelingen in dat veld werkzaam waren; dat er een gemiddeld aantal van 1838 traktaten en 49 boeken per man verspreid waren; dat er een gemiddeld aantal van 120 Evangeliegesprekken per Zendeling met vreemdelingen gehouden en 124 personen gedoopt werden.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Toebereidselen waren gemaakt, om op Zondag 20 October twee buitengewone vergaderingen te houden te Haarlem, in het lokaal der Christelijke Jongelingsvereeniging. Tegenwoordig waren: de Pres. der Zending Sylvester Q. Cannon, Conferentie-Pres. Le Grand Richards, en Ouderlingen Stephen D. Markham en David W. Jones. Toen er des voormiddags omtrent 12 vreemdelingen gekomen waren, kwam er bericht van het bestuur der Jongelingsvereeniging, dat de bijeenkomsten niet in die zaal mochten plaats hebben, omdat de Predikant „wat tegen de Mormonen had”. Toch werd de morgen-vergadering gehouden en vrienden daardoor verkregen. Een bezoek aan den Predikant gebracht, door de twee eerstgenoemden, bewees, dat hij niet wilde toestaan, dat de Mormonen verdere bijeenkomsten in dat gebouw zouden houden. Zijn bewering was, dat deze leer een „verderfelijke” leer was, maar hij wilde geen bewijzen leveren en nam alleen als betrouwbare getuigenis aan, wat met vooroordeel tegen dit werk geschreven is. Hij hoorde toch de getuigenis der Zendelingen.

Op 18 October hielden de te Leeuwarden arbeidende Zendelingen, Ouderlingen Hicken en Govers, met Pres. Meibos, Ouderling Lybbert en broeder Tiemersma, te Stiens, Friesland eene vergadering alwaar 38 vreemdelingen aanwezig waren en goede aandacht werd verleend.

Met zeer veel genoegen melden wij het ontvangen van nieuwe inteekenaren, door de welwillende pogingen der volgende Broederen verkregen: Ouderling H. van Braak, Ogden, Utah, 2; Jas. A. Hooper, 2; Pres. LeGrand Richards, 1; Ouderling C. N. Willemsen, 1; en van Broeder H. Uffens, Batavia, 1; Ouderling C. H. Spencer Jr., 1; Pres. M. Dalebout 1.

De vooruitzichten in België zijn zeer gunstig. Zooals ongetwijfeld velen bekend is, verschilt het volk aldaar eenigszins in taal, godsdienst, zeden en gewoonten met de Nederlanders, en het zendingswerk heeft tot nu toe niet die vooruitgang gehad als in Holland; maar er schijnt nu een verandering te komen. Er is meer verlangen, meer onderzoek en alles toont aan, dat het Evangelie ook hier sneller voortgang zal vinden. Ook daar schijnt het veld rijp te worden om te oogsten.

Bij het afdrucken ontvingen wij nog bericht, dat er in den Haag eenige personen gedoopt zijn, en ook te Rotterdam is dit de vorige week het geval geweest.

VOLHARDING.

Volharding is noodig in alle dingen. O, hoe velen faalden reeds omdat zij niet konden volharden. Het uur van beproeving kwam, maar de kracht of ook wel eens de wil tot volharding ontbrak en alles was verloren. Dit is op geestelijk zoowel als maatschappelijk gebied het geval. Als iets met de eerste poging niet gelukt, probeer het nogmaals en zoo noodig nogmaals en misschien zal het dan gelukken. „Die volharden zal tot het einde, die zal zalig worden”, dit is in alles het geval. Vaak vinden wij niet veel vruchten op onzen arbeid, maar volhardt en alles zal wel zijn. Het Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid, maar men moet er in volharden. Mijn broeder of zuster, zijt gij soms moedeloos? Weest voorzichtig en ga voort, als gij niet volhardt dan moet gij schipbreuk lijden en wat zal het gevolg zijn? Volharding in alle zaken; in het geloof, in het prediken, het bidden en het weldoen. Door volharding wordt kracht en sterkte verkregen. Maar door het niet volharden wordt de kracht verloren.

VERPLAATST.

Ouderling J. Lester Wallace van de Arnhemsche naar de Groninger Conferentie.

Ouderling Jos. C. Wade van Amsterdam naar Leiden in de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling Erastus J. Rudd van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderlingen E. J. Rudd en E. L. Clawson zijn aangewezen het werk in Alkmaar te beginnen. Hun adres is p. a. Jan ten Hoeve, Stuartstraat 10. Allen die familie of vrienden in deze streek hebben worden verzocht hunne adressen aan de Zendingen over te zenden.

Ouderling Jacob N. Lybbert van de Groninger Conferentie naar Den Haag alwaar hij de leiding zal hebben.

Ouderlingen Jas A. Hooper en Francis H. Platt zijn geroepen in Zeeland te arbeiden.

Ouderling S. R. Newton van de Amsterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie.

Ouderling Peter A. Clayton van de Arnhemsche Conferentie naar Amsterdam.

Ouderling C. N. Willemsen van het Zendings-Kantoor naar de Amsterdamsche Conferentie.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
WM. J. DE BRIJ.

EEN GESPREK.

- 1e Secteman:* „Indien gij niet gedoopt wordt volgens de Schriften, d. i. met onderdompeling in het water, zoo kunt gij niet wedergeboren en dus óók niet zalig worden!”
- 2e Secteman:* „Indien gij niet door onze apostelen verzegeld wordt, zoo hebt gij geen deel aan de eerste opstanding!”
- 3e Secteman:* „Wij zijn de „heiligen der laatste dagen”. Indien gij u niet bij ons aansluit, zoo zult gij geen deel hebben in het Koninkrijk van Jezus Christus!”
- 4e Secteman:* „Indien gij den Zondag niet viert als den rustdag des Heeren, vrees ik dat gij als een heiden en verbondsbreker zult uitgeworpen worden in de buitenste duisternis, alwaar zal weening zijn en knersing der tanden”.
- 5e Secteman:* „Gedenkt den Sabbathdag, dat gij dien heiligt. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar *de zevende dag* is de Sabbath des Heeren uws Gods! Als gij voortgaat om den eersten dag der week als rustdag te vieren, zoo zal God uw deel zetten met Babylon. Wacht u voor uwe ziele!”
- Christen:* „Ik vind het vreemd, dat gij geen van allen spreekt als mijn Meester: mijn Meester heeft nooit iets gezegd van wat gij allen daar vertelt! Maar ik zal u zeggen wat *mij* gebeurd is:

Ik kreeg het op een' zekeren tijd in mijn leven zeer benauwd over mijne zonden, waarmede ik heel mijn leven door, in woorden, werken en gedachten, tegen God gezondigd had. Ik zag mij als een ellendige tegenover God liggen, onbekwaam tot eenig goed. Alles aan mij was melaatschheid: van mijn hoofdhaar af tot mijne voetzolen toe was ik zoowel geestelijk als lichamelijk krank! Toen smeekte ik den Almachtige om genade en ontferming.

In die diepe benauwdheid openbaarde zich Jezus, de Gezalfde Gods aan mijne ziel. Hij sprak niet als één van u allen spreekt. Maar Hij nam mij, Hij trooste mij! Hij richtte mij op op uit mijn' ellendigen staat. Hij nam mij, Hij genas mij. Hij sprak mij van vrede en van

zaligheid door Zijn vergoten bloed. En nu heb ik vrede met God in mijn hart; ik ben gelukkig, ja zeer zalig. Ook ben ik gezond in mijn ziel, en óók in mijn lichaam! En ik kan in hope op mijnen Zaligmaker sterven.

Eilieve, wilt gij mij nu mijn vrede met *uwe* secteleeringen ontnemen?"

Het bovenstaande stukje verscheen in No. 184 van „Zion's Boodschapper”, Orgaan ter verspreiding van het volle Evangelie tot genezing van ziel en lichaam”. En wij halen het in zijn geheel aan, opdat men ons niet kan beschuldigen van het weglaten van een gedeelte of iets dergelijks. Het schijnt, dat met de eerste drie *Sectemannen* op de Heilige der Laatste Dagen bedoeld wordt; met de *derde* is dit zeker het geval, daar het er duidelijk gezegd wordt.

Maar had het niet veel beter geweest op grond van den Bijbel aan te toonen, dat die *Sectemannen* verkeerd zijn? Beschuldigingen of verklaringen zeggen niets. De groote vraag is: „Wat is volgens het Woord van God.”

Volgens mijnheer *Christen* spreken de *Sectemannen* niet als de Meester, dat is als Jezus en dus niet volgens den Bijbel. Maar men kan ook vragen: „Spreekt de *Christen* volgens den Bijbel, spreekt hij als de Meester?” Waarom niet de woorden van den Meester aangehaald? Volgens den schrijver van dat stukje zijn dus de *Sectemannen* geen *Christenen*. Is dat niet te veel gezegd? Weet de schrijver wel, dat de Kerk van Christus of de Gemeente des Heeren vroeger ook *Secte* en dus de leden *Sectemannen* genaamd werden en zij waren toch *Christenen*?

„Maar wij begeeren wel van u te hooren, wat gij gevoelt; want wat *dèze Secte* aangaat, ons is bekend dat zij overal tegengesproken wordt. (Hand. 28 : 22.)

Wij zullen nu de *Sectemannen* laten spreken.

Mijn vriend *Christen*, het schijnt, dat bij u alleen waarde heeft wat de Meester zelf gezegd heeft en daarom zal ik alleen zijn woorden over den *Doop* enz. aanhalen om te doen zien, dat de Meester en niet ik of mijn secte zoo spreekt; maar tevens wil ik aanmerken, dat de *Doop* volgens de Schriften is en dus gehoorzaamd moet worden.

De Meester zegt, dat de *Doop* noodig is tot zaligheid.

„Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden”. (Markus 16 : 16.)

U ziet mijn vriend, dat geloof gevolgd door *doop* noodig is tot zaligheid. Maar de *Doop* alleen zonder geloof heeft geen zaligmakende kracht.

„Gaaf dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, wat ik u geboden heb”. (Matt. 28 : 19.)

De Meester gebod Zijn volgelingen te onderwijzen en te doopen. Zal Hij iets gebieden wat niet noodig is? Tevens moesten zij hen leeren te onderhouden wat Hij geboden had, dus ook den Doop.

Wat nu onderdompeling betreft, wel dat is de eenige manier van doopen, er is geen andere doop. Onderdompeling is de beteekenis van het woord. De doop is een vergelijking met de begrafenis en opstanding van den Meester. (Zie Rom. 6 : 4.) En hoe kan een besprenkeling of iets anders dat voorstellen. Een onderzoek der Schriften en der Kerkgeschiedenis zal doen zien, dat dit aldus moet geschieden.

De doop is een wedergeboorte uit water.

De Meester spreekt tot Nicodemus van een geboren worden „uit water en Geest”. De Meester maakte het Nicodemus duidelijk, daar deze niet verstond wat wederomgeboren worden beteekende. (Joh. 3:1-7.)

Wij lezen in Titus 3 : 5. „Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijne barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte”.

Wat anders kan dit „bad der wedergeboorte” zijn dan de Doop? En de Meester heeft hen daardoor „zalig gemaakt” zegt de tekst.

Wat het verzegelen door de Apostelen betreft, wel de Meester heeft hun daartoe macht gegeven.

„En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen, en zoo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zoo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn”. (Matth. 16 : 19.)

Lees in verband met dit Matth. 18 : 18. Hier wordt in verband met de kerkelijke tucht of ban zooals u uit de voorgaande verzen zult zien, gezegd, dat het in den hemel wordt erkend.

De Meester geeft Zijn discipelen de macht zonden te vergeven of te doen behouden en het zou aldus zijn. (Joh. 20 : 23.)

Wat het aansluiten bij de „Heiligen der laatste dagen betreft”; wij vragen niet of de menschen zich bij ons willen aansluiten en zeggen ook niet, dat zij het moeten doen. Wij verkondigen alleen het Evangelie van Christus, wij zeggen de menschen, wat zij moeten doen om zalig te worden en het is aan hun overgelaten het aan te nemen of te verwerpen. Maar als zij het aannemen, dan worden zij één met ons en behooren met ons tot één gemeente en als wij het Evangelie van Christus verkondigen, volgt hieruit, dat het één, een gevolg is van het ander. God is geen God van verwarring. Al die verdeeldheid is niet door de Meester geboden of veroorzaakt, maar het gevolg van de veranderingen door de menschen gemaakt. Omdat zij nalieten „te onderhouden wat Hij hun geboden” had. De Bijbel spreekt van één gemeente, die zalig wordt. Hij spreekt van één geloof. En wanneer wij de zendbrieven van de Apostelen nagaan, dan zijn die niet geschreven aan de geloovigen in verschillende sekten, maar aan één gemeente of kerk. De Apostelen

waren het hoofd van slechts één kerkelijke organisatie en niet van velen.

„Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen”. (Hand. 2 : 41.)

Was het mogelijk geweest voor die drieduizend zielen, zalig te worden, zonder zich bij hen aan te sluiten? Ik geloof het niet, maar versta mij goed. Zij werden niet zalig omdat zij zich bij hen aansloten, maar zij werden tot hen toegedaan, omdat zij het Evangelie aannamen.

Waarom zou het nu anders zijn?

Wat het vieren van den Zondag aangaat, ook dit is volgens de Schriften. Het gebod is, zes dagen te arbeiden en den zevenden dag te rusten. De Meester is „een Heere ook van den Sabbat”. Matth. 12 : 8. Er zijn veel bewijzen, dat die gehouden moet worden. In het Nieuwe Testament is het voorbeeld gegeven door de eerste Christenen en de Apostelen zullen zooiets niet gedaan hebben, als het tegen den wil van den Meester was. Dit heeft ook betrekking op het vieren van den Zondag als sabbat of rustdag, want de Meester, welke een Heere, of Meester is van den Sabbat, zou niet toestaan, dat Zijn volgelingen in dit opzicht zoo spoedig zouden dwalen. En wat meer zegt, wij hebben het onfeilbare woord van den Meester, in deze laatste dagen gesproken tot Zijn kerk, dat er zes dagen gearbeid moet worden en den zevenden dag gerust; en deze dag moet ter Zijner eer waargenomen worden en Hij heeft Zijn goedkeuring aan den Zondag gegeven. Voor hen die buiten de Kerk des Heeren staan, is dit misschien moeilijk aan te nemen, maar het is met dit beginsel als met alle anderen. De Meester zal nooit gedoogen, dat zijn gemeente dwaalt. De vraag is willen wij onderhouden wat Hij geboden heeft.

„En opdat gij uzelf meer onbevlekt van de wereld moogt houden, zoo zult gij op Mijnen heiligen dag naar het huis des gebeds gaan en uwe sacramenten opofferen; want waarlijk dit is een dag voor u aangewezen, om van uwe werken te rusten en uwe toewijding aan den Allerhoogsten te betoonen. Niettemin zullen uwe beloften in gerechtigheid op alle dagen en ten allen tijde opgeofferd worden; doch herinnert u, dat op dezen dag, de dag des Heeren, gij uwe offers en uwe sacramenten tot den Allerhoogste zult offeren, belijdende uwe zonden voor uwe broeders en voor den Heere. En op dezen dag, zult gij geen ander ding doen, dan alleenlijk uw voedsel met eenvoudigheid des harten te doen toebereiden, opdat uw vasten volkomen zij, of met andere woorden, dat uw vreugde vol moge zijn”.

(Deze openbaring was door den Heere gegeven aan Zijn dienstknecht Joseph Smith, 7 Augustus 1831.)

En nu mijn vriend Christen, wat u is overkomen kan ik niet tegen spreken, daar u het beste weet wat gij ondervonden hebt. Maar de hoofdvraag is, of dat voldoende is tot zaligheid. Geloof is noodig, zoo

ook berouw en droefheid over de zonden en een bekeering; en omdat u tot zoover de roepstem van den Meester gehoor hebt gegeven, is er rust, kalmte en vrede in uw ziel gedaald. God heeft u tot nu toe rijkelijk gezegend, maar wil u toch nog grooter zegen geven, maar dan moet u ook „alles onderhouden wat Hij geboden heeft”. En dan zal uw vrede grooter en sterker worden en gij behoeft niet bevreesd te zijn, dat die vrede u zal ontnomen worden, door met andere leeringen in aanraking te komen.

Hebt u Jezus lief? Onderhoud dan zijne geboden. God zegene u.

VERSLAG VAN DE LUIKSCHEN CONFERENTIE.

Op Zondag 27 Oct. werd de Luiksche Conferentie gehouden. Ten 2 uur n.m. werd er eene vergadering gehouden te Seraing, en te Luik om 7 uur des avonds. De zalen waren goed gevuld met vreemdelingen en heiligen en er werd veel belangstelling getoond. Des namiddags werden er 4 personen tot leden bevestigd en het avondmaal bediend. Daarna stelde President Taylor de algemeene autoriteiten der Kerk voor benevens die van de Zending en de zendelingen der Conferentie, allen werden met algemeene stemmen ondersteund.

President Taylor gaf daarop het volgende verslag van de Conferentie:

Zendelingen van Zion: 11, Lokale Ambtenaren: 2 Ouderlingen, 1 Priester, 2 Leeraars en 1 Diaken. Ambtenaren en Leden: 135. Kinderen onder 8 jaren oud 17. Te zamen met de zendelingen 142. Gedurende de laatste 9 maanden, waren er 66443 traktaten en 755 boeken uitgegeven. De huizen van 22788 vreemdelingen werden bezocht met het uitreiken der eerste traktaten. 1789 huizen van vreemdelingen werden bezocht volgens uitnoodiging. 3962 Godsdienstgesprekken gehouden. 197 Vergaderingen, 65 Zondagschool-vergaderingen, 116 Theologische klassen en 13 Priestervergaderingen gehouden. Er waren 18 personen gedoopt en 6 kinderen ingezegenn.

Br. Taylor sprak over de vooruitgang van het werk des Heeren en dat allen eensgezind tot dat doel hadden gearbeid en hoopte, dat de leden met hunne hulp de dienstknechten des Heeren zouden ondersteunen opdat het werk voort zou gaan.

Pres. Richards van de Amsterdamsche Conferentie sprak over de opofferingen door de zendelingen gemaakt en hoe noodig het was hun boodschap aan te nemen.

Pres. Belnap van de Arnheemsche Conferentie sprak over de overeenkomst tusschen het plan van zaligheid als door Jezus verkondigd en zooals het door Joseph Smith was hersteld.

Br. C. Y. Cannon vertolkte voor deze sprekers.

Pres. S. Q. Cannon sprak over de overeenkomst welke er bestond tusschen de Kerk en het menschelijk lichaam en over de noodzakelijk-

heid, om de Geest van God te zoeken, daar niemand zonder dien Geest, God naar behooren kan dienen. Het is tevens noodig alle beginselen van het Evangelie te onderhouden, daar allen voor het welzijn der menschen zijn.

In de avondvergadering spraken de volgende broederen:

Clawson Y. Cannon van de Brusselsche afdeling sprak over de echtheid van het Boek van Mormon.

Leroi G. Pickering van de Charleroi-afdeeling sprak over gehoorzaamheid en toonden door voorbeelden aan, dat zegeningen het gevolg waren wanneer men de wil van God deed; maar dat straffen het deel der ongehoorzamen waren.

Br. Bijwater van de Rotterdamsche Conferentie zong een Solo.

Pres. Cannon was de laatste spreker. Hij was tevreden met de conferentie. Hij zeide, dat ieder die in het Christendom geloofd, naar een kennis van het Evangelie van Christus moest zoeken en door het licht daardoor ontvangen zouden zij beter christenen worden. Wij moeten altijd de wil des Heeren doen als wij voor zijn wederkomst willen toebereid zijn. Hij eindigd met allen te vermanen tot getrouwheid en tot het helpen in de verspreiding van het Evangelie.

Des maandags werd er een vergadering voor de zendelingen gehouden, alwaar veel goede raadgevingen werden gegeven.

De volgende Zendelingen van de Liege-Conferentie waren tegenwoordig: John H. Taylor, Le Roy G. Pickering, Clawson Y. Cannon, Jas. A. Neilson, Harold E. Young, Geo. H. Dubois, Jas A. Kingdon, Orin P. Robinson, Johanathan A. Allen, Abner C. Snarr en Edwin J. Evans.

Verder waren tegenwoordig de volgende Zendelingen: O. Cardon, Wm. G. Bijwater, S. W. Mathews, Geo. Mathews, Leonard C. Healy, Henry Belnap, S. G. Hardy Jr., Jas. H. Pitt, Le Grand Richards, Stephen D. Markham en Joseph H. Smith.

NIEUWE LIEDERENBOEKEN.

De nieuwe liederenboeken zijn gereed en dit zal ongetwijfeld een blijmare wezen voor allen, die rijkhalzend op dit bericht hebben gewacht. Ze zien er goed uit en het is in alle opzichten eene verbetering. Nu maar niet langer gewacht maar dadelijk uw bestelling gedaan aan de Zendelingen, die bereid zijn u zoo spoedig mogelijk er van te voorzien. Stel niet langer uit want zeer spoedig zullen de nieuwe liederenboeken in de Vergaderingen gebruikt worden en gij zult zeker niet ten achter willen blijven.

Wat zeker soort van menschen hun godsdienstigheid noemen, is niet anders dan een middel om hun hoogmoed en hun kwaadaardigheid lucht te geven. Zij worden er op den duur voor gestraft, want zij vreten hun eigen harten op en hun eigen harten moeten wel een slechte kost zijn.

DICKENS.

DE NIEUWE APOSTEL.

Op Zondag 6 October, toen de autoriteiten der Kerk aan de Heiligen werden voorgesteld, ter gelegenheid van de acht-en-zeventigste halfjaarlijksche conferentie te Salt Lake City gehouden, werd Anthony W. Ivins aangesteld als Apostel, om de plaats van den overleden Apostel George Teasdale in te nemen.

De aanstelling van Br. Ivins veroorzaakte groote tevredenheid, daar hij algemeen geacht werd. Hij is een man van bekwaamheid, ondervinding, kennis en wetenschap, maar tevens nederig, gehoorzaam en geheel overgegeven aan het werk der laatste dagen.

De nieuwe Apostel was geboren te New-Yersey (Vereenigde Staten) in 1852. Het volgende jaar ging hij met zijn ouders naar Utah. Hij heeft iedere roeping, waartoe hij in de Kerk geroepen werd, met eer en oprechtheid vervuld. Met zijn ouders was hij een der eerste kolonisten in St. George, Zuidelijk Utah, alwaar hij veel roepingen bekleedde, zoowel kerkelijk als maatschappelijk. Hij was een lid van den Hoogen Raad en later van het Presidentschap van dien Ring. Hij was een zendeling in Mexico, Arizona en New Mexico, onder de Navajo en Pueblo Indianen.

In 1895 werd hij geroepen over de Mexicaansche Zending te resideeren en heeft zeer veel goed in die zending gedaan.

Wij wenschen Apostel Ivins geluk met zijn benoeming en hopen dat hij in deze roeping met zegen mag arbeiden.

HET GEBED.

In een vergadering van de Engelsche Geneeskundige Vereeniging te Leicester zeide Dr. Hyslop, een bekwaam Engelsch geneesheer, het volgende omtrent de kracht van het gebed:

„Als één die zich zijn geheele leven bemoeid heeft met het lijden van den menschelijken geest, verklaar ik, dat van alle middelen tegen onrustige slaap, droefgeestigheid en alle andere ellendige verschijnselen van neerslachtigheid, ik ongetwijfeld de eerste plaats geef aan het eenvoudig gebed”.

„Het eenvoudig gebed”, dat beteekent, een oprecht gebed, een vertrouwend geloof, een geloof in een genadige en besturende Voorzienigheid. Er kan geen twijfel zijn, dat wanneer menschen door hun nederigheid beloond zijn met den Geest van God, het een genezenden en vertroostenden invloed heeft over den geest en het lichaam. De genezende kracht van het gebed is juist zoo groot als het door anderen opgeofferd wordt voor anderen die naar lichaam en geest lijdende zijn.

Nalatig te zijn geloof te hebben in een barmhartige en besturende Voorzienigheid is, zich bloot te stellen voor ziekte en ongeluk.

Een schoon voorbeeld van dit hunkeren naar het goddelijke als een helpende invloed in alle omstandigheden des levens, is gegeven in het leven van Gladstone.

Mevrouw Gladstone vroeg eens aan den heer Morley, of hij bij eene zekere openbare gelegenheid gezien had, dat Gladstone zijn gelaat gedurende een paar oogenblikken in zijn handen verborg, alvorens tot spreken op te staan. „Gladstone”, zeide zij, „bidt altijd voor hij gaat spreken.”

DES WERKMANS RIJKDOM.

De vuurhaard blonk en op het vuur
Zong 't water blij zijn lied,
De huislamp scheen, en nijvre Neel
Wachtte op haar trouwen Piet.
Dra klonk een voetstap op het pad,
En schier in d' eigen stond,
Omhelste manlied reeds zijn vrouw
En kustē wang en mond.

Hij waschte en kamde zich gezwind,
Maar eer hij iets genoot,
Nam 't kind dat kraaide van plezier,
Hij lachend op zijn schoot.
Zoo smaakte hem zijn brood en spek
Als konings feestgebak,
Zodat uit vol en dankbaar hart
Hij tot zijn wijfje sprak:

Al heb ik slecht een werkmansdeel,
Hard werk en karig loon,
Toch roem ik in wat God mij gaf
Met vreugdvol dankbetoon.
Wat mij ontbreek', ik heb in U
En in mijn lieveling,
Meer rijkdom dan in al zijn goud
En goed een rijke ontving.

'k Was bij 't naar huis gaan overmoe,
Ik kon al haast niet meer,
Maar denkend aan mijn rust te huis
Kwam moed en veerkracht weer;
Of stond mij niet uw beeld voor oog
En al uw vriendlijkheid,
En de 'opgewektheid, die in 't spel
Mij met mijn jongen beidt.

Mijn zoet te huis, gij en mijn kind
Zijt bij mij overal.
Mij steunend bij den zwaarsten last
Of dreigend ongeval.
Al naakt de winter, met een wijf
Als in U God mij gaf,
Wacht werkgebrek, en ziekteenkou
Naar Zijn bestel ik af.

Al wat mij de aard ontnemen kan,
Weegt mij het zwaarst niet meer,
Mij rest een onvervreemdbaar goed
Beschikt mij van den Heer.
Zoekt vrij een ander buitenshuis
Zijn vroolijkheid en rust,
Ik smaak een hemel reeds op aard
Als mij mijn vrouwtje kust.

C. S. A. v. S.

I N H O U D :

Hoe een Profeet te toetsen	Blz. 345	Volharding	Blz. 352
Correspondentie	" 347	Verplaatst	" 352
Het Koninkrijk Gods	" 348	Een gesprek	" 353
Kanaanietische Afgoden	" 349	Verslag van de Luiksche Conferentie	" 357
Treur niet over wat ge niet verhelpen kunt	" 350	Nieuwe Liederenboeken	" 358
Aangekomen	" 350	De Nieuwe Apostel	" 359
De Zending in andere landen	" 351	Het Gebed	" 359
In ons eigen Zendingsveld	" 351	Des Werkmans rijkdom	" 360

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.